

РЕШЕНИЕ

№ 606

гр. Благоевград, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на осемнадесети октомври
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Лилия Масева

Членове: Катя Бельова
Анета Илинска

при участието на секретаря Здравка Янева
като разгледа докладваното от Лилия Масева Въззивно гражданско дело №
20221200500620 по описа за 2022 година

Производството е въззивно и намира правното си основание в чл. 258 и сл. от
ГПК.

Образувано е по въззивна жалба с вх.№6707/29.04.2022 г. е подадена от Д. Б. П., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. Благоевград, ул. „Б.М.“ №1-А, вх. Б, ет. 1, офис 27, кантора на адвокат Ю. А., срещу Решение №198 от 21.04.2022 г., постановено по гр.д.№1560/21 г. по описа на РС-Благоевград, с което предявения иск по чл. 76 ЗС от Д. Б. П., ЕГН *****, чрез адв. Ю. А., съдебен адрес: гр. Благоевград, ул. „Б.М.“ 1А, вх. Б, ет. 1, офис 27 против Г. И. Д., ЕГН ***** и Е. С. Д., ЕГН *****, двамата с адрес: гр. Благоевград, ул. „К.“ № 3, ет. 2 за задължаване на ответниците да възстановят нарушеното от тях владение върху опредЕ.та на ищеца със съдебно решение по гр.д. № 2861/2018 г. на БЛРС част от съсобственото им дворно място, цялото съставляващо поземлен имот с идентификатор № 04279.616.37 по КК и КР на Благоевград, одобрен със Заповед № РД-18- 32/10.05.2006 г. на изпълнителния директор на АК с площ 422 кв.метра, с трайно предназначение: урбанизирана територия, начин на трайно ползване: средно застрояване, с адрес на ПИ: гр. Благоевград, п.к. 2700, ул. ”К.” № 1-а, е

отхвърлен като неоснователен. С обжалваното решение Д. П., е осъден да заплати на ответниците сумата от 600,00 лева (шестстотин лева), представляваща сторени разноси в производството за адвокатско възнаграждение.

Във въззивната жалба се сочи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Моли се обжалваното решение да бъде отменено изцяло и предявеният иск да бъде уважен като основателен. Претендират се разноси.

Депозиран е отговор на въззивната жалба. С него въззивната жалба е оспорена като неоснователна и е посочено, че първоинстанционното решение е правилно и законосъобразно. Твърденията в жалбата били бланкетни и необосновани. Моли се да се потвърди първоинстанционното решение и да се присъдят деловодни разноси.

В съдебно заседание въззивника се явяват лично и с адв. А., която поддържа въззивната жалба и моли да се уважи. Претендира разноси по списък.

В съдебно заседание въззиваемите редовно призовани не се явяват. Представяват се от адв. М., който оспорва въззивната жалба и моли да се потвърди първоинстанционното решение. Претендира разноси.

Обжалваното решение е било съобщено на въззивника и в рамките на законоустановения двуседмичен срок е била депозирана въззивната жалба.

Воззивната жалба е редовна и допустима, тъй като е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес от обжалване на съдебния акт и отговаря на изискванията на чл.260 и чл.261 ГПК.

Установената и възприета от РС – Благоевград фактическа обстановка изцяло кореспондира с представените по делото доказателства. Тя е изчерпателно и подробно описана в първоинстанционното решение , поради което на основание чл.272 от ГПК настоящият съд изцяло я възприема и с оглед процесуална икономия препраща към него.

Въведените с въззивната жалба оплаквания са неоснователни.

Пред БлРС е разгледан иск с правно основание чл. 76 от ЗС за защита на отнето по скрит и насилствен начин владение. Твърди се , че ответниците по скрит начин са отнели от ищеца владението на част от недвижимия имот находящ се в гр. Благоевград. Отправеното искане към РС е ответниците да бъдат задължени да възстановят нарушеното от тях владение от ищеца върху

определята със съдебно решение по гр.д. № 2861/2018 г. на БЛРС част от съсобственото им дворно място, цялото съставляващо поземлен имот с идентификатор № 04279.616.37 по КК и КР на Благоевград, одобрен със Заповед № РД-18- 32/10.05.2006 г. на изпълнителния директор на АК с площ 422 кв.метра, с трайно предназначение: урбанизирана територия, начин на трайно ползване: средно застрояване, с адрес на ПИ: гр. Благоевград, п.к. 2700, ул. "К." №1-а, както и на основание чл. 360 ГПК да им бъде наложена глоба в максимално предвидения от закона размер.

За да бъде уважен така предявеният иск следва да се докаже, че владелецът /държателя/ е владял /държал определен недвижим имот, че ответникът по иска по скрит начин е отнел изцяло или отчасти владението/държането на имота, и че предявяването на исковата молба е станало в шестмесечен срок от отнемане на владението /държането. В настоящия случай няма спор, че исковата молба, бидейки депозирана на 17.06.2021г. е била депозирана в 6-месечен срок от датата, за която се твърди, че е отнето владението -14.01.2021г. Основателността на предявения иск е поставена в зависимост от това по делото да се установи безспорно и категорично, че ищецът е владеец или държател на процесния недвижим имот и ответникът е отнел владението по насилствен и скрит начин, както и че това е станало в срок от 6 месеца преди завеждане на исковата молба. С оглед правилата за разпределяне на доказателствената тежест, предвидени в чл.154, ал.1 ГПК в тежест на ищеца е да установи с всички допустими доказателства посочените обстоятелства. Владението се характеризира с два основни независими признака: обективен-упражняване на фактическа власт върху вещта и субективен- намерението да се държи вещта като своя, като всички останали признаци са допълнителни изисквания, които не са необходими, за да бъде защитено владението като фактическо състояние.

В конкретния казус е безспорно, че с влязло в сила на 18.12.2019 г. Решение № 5727/17.06.2019 г., постановено по гр.д. № 2861/2018 г. по описа на РС[1]Благоевград, на основание чл. 32, ал. 2 ЗС е разпределено между съсобствениците Д. Б. П., Г. И. Д. и Димитрина И.а А. ползването на дворното място, съставляващо поземлен имот с идентификатор № 04279.616.37 по КК и КР на Благоевград, одобрен със Заповед № РД-18-32/10.05.2006г. на изп. директор на АК с площ 422 кв. метра, с трайно предназначение: урбанизирана територия, начин на трайно ползване: средно застрояване, с адрес на ПИ: гр.

Благоевград, п.к.2700, ул. "К." №1-а. Въз основа на влязлото в сила решение, на 11.02.2020 г. е издаден изпълнителен лист. Въз основа на изпълнителния лист и образувано изпълнително дело по описа на СИС при РС- Благоевград, на 24.09.2020 г. на ищеца е опредЕ. и предадена разпредЕ.та част от дворното място. По делото са събрани писмени и гласни доказателства, осъществен е и оглед на място, като възприятията от последния са обстойно протоколирани. Така, от съвкупния анализ на събрания доказателствен материал се установява, че разпредЕ.та за ползване от ищеца част от дворното място е оградена с мрежа от три страни, като страната откъм мястото за общо 9 ползване, не е оградена. При огледа също така се установи, че в мястото на ищеца се намират керемиди, колове и други вещи, собственост на ищеца, както и лозници, настилка от плочки и цветя, които са съществували на място преди постановяване на решението по гр.д. № 2861/2018 г. по описа на РС[1]Благоевград, установява се, че и ищецът има пешеходен достъп до разпределеното му за ползване място. Ответниците са премахнали чешмата с бетонно корито и зеленчуковите насаждения, съгласно протокола от 24.09.2020 г. на ДСИ при РС- Благоевград. Основното в казуса е, че ищецът иска да паркира автомобил в дворното място, но паркираната кола на ответника Г. Демерджиов пред входа на кооперацията пречи за достъп до мястото с автомобил, а както и това че ищеца настоява премахване на лозниците на ответниците в двора.

Съобразно доказателствения материал в процеса, по делото не се установява ответниците да са отнемали било скрито или с насилие фактическата власт върху частта от имота разпредЕ. за ползване и. Ищецът не е бил лишен от възможността да упражнява фактическа власт върху разпредЕ.та му част от имота.

Така, факта на отнемане на владението от страна на ответниците спрямо ищеца, съдът намира за недоказан. В настоящото производство не е предмет на изследване какви са правните основания на страните да владеят процесния имот. Достатъчно е да се установи, че ответника по иска е нарушил владението на ищеца. И това е така, тъй като предмет на спора е фактът на нарушено владение, а не защита на нарушени субективни права и собственост. В производството по делото не е доказан фактът на нарушено владение. А несъгласието на ответниците за премахване на лозниците в двора

/които са съществували, когато се е правило разпределението на ползване/ и неосигурен достъп на автомобил до мястото, не представляват действия по отнемане на владението.

Тъй като правните изводи на съда съвпадат с тези на първоинстанционния съд обжалваното решение следва да бъде потвърдено, като на основание чл.272 от ГПК настоящият състав препраща към мотивите на РС.

С оглед изхода на делото , тъй като не се уважава въззивната жалба, разноските следва да се присъдят в полза на въззиваемите, които възлизат на 600,00 лева – заплатен адвокатски хонорар за процесуално представителство пред въззивната инстанция, съобразно приложен по делото договор за правна защита и съдействие и списък по чл. 80 ГПК. Възражението за прекомерност е неоснователно, тъй като е съобразен с минималните размери на адвокатските възнаграждения за конкретното исково производство.

Ръководен от гореизложеното съдът,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №198 от 21.04.2022 г., постановено по гр.д. №1560/21 г. по описа на РС-Благоевград.

ОСЪЖДА Д. Б. П., ЕГН *****, да заплати на Г. И. Д., ЕГН ***** и Е. С. Д., ЕГН *****, двамата с адрес: гр. Благоевград, ул. „К.“ № 3, ет. 2 сумата от 600,00 лева (шестстотин лева), представляваща сторени разноски в производството пред въззивната инстанция за адвокатско възнаграждение.

Решението на основание чл.280, ал.2 ГПК подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок, считано от съобщаването на страните пред ВКС на Република България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____